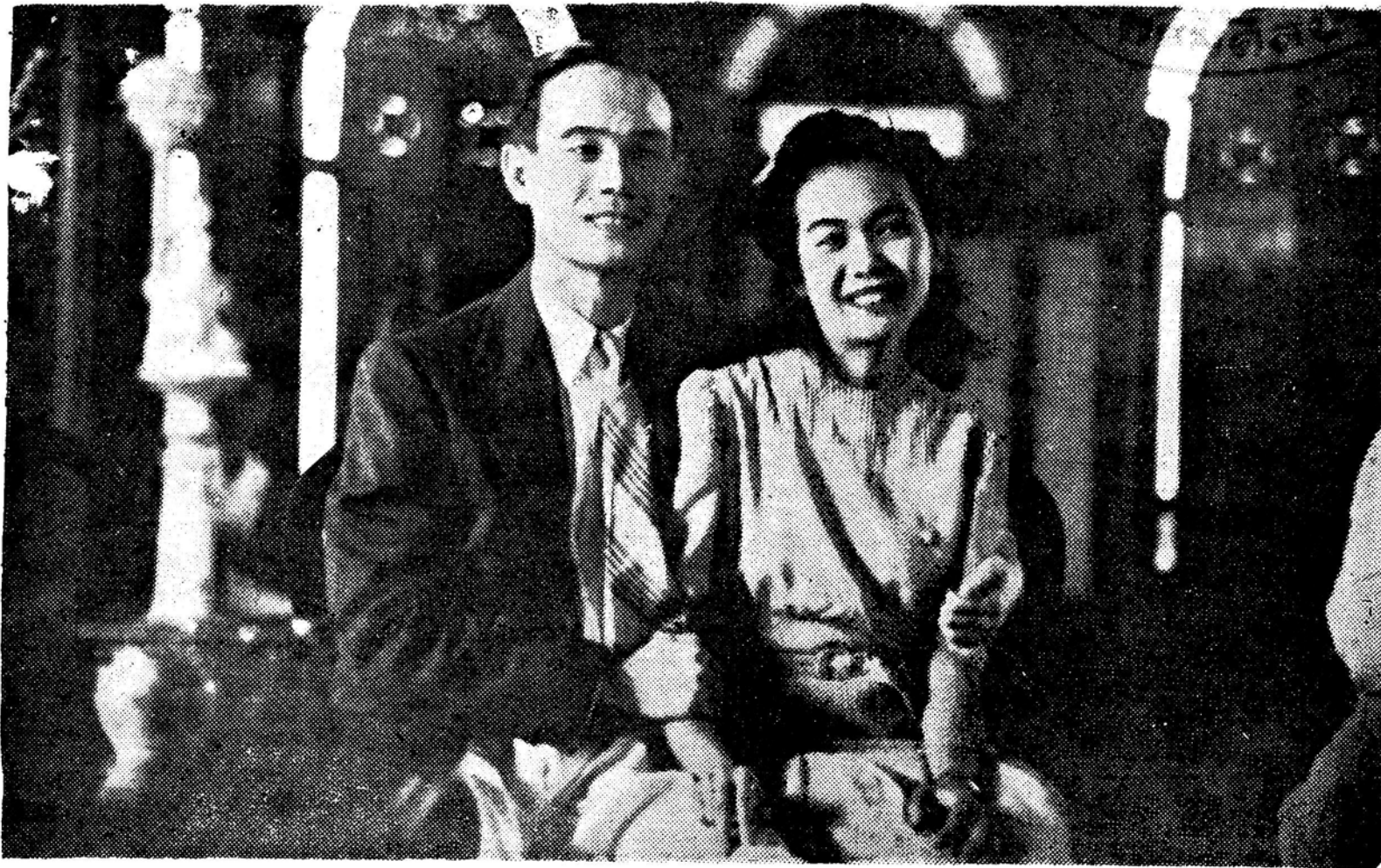

ศรีนครินทร์ พิเลต วันจันทร์

วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๔๘๕ จำหน่ายในพระนคร เวลา ๑๓ น. วันที่ ๒๓ สิงหาคม ราคา ๖๕ สตางค์

บุตรีตาของพระท่านผู้นำกลับเข้าสู่หอสมานท่านบิดาด้วยความดี

ว่าที่ ร.ค.อนันต์ พิบุตสงคราม และ น.ส.จิระวัตร พิบุตสงคราม ซึ่งไปศึกษาวิชา ณ สหรัฐอเมริกา ได้เดินทางกลับถึงนครหลวงด้วยสวัสดิภาพ ภาพถ่ายเมื่อวันให้สัมภาษณ์แก่ หนังสือพิมพ์ทำเนียบ

ส่วนหนึ่งของนักเรียนสตรีไทย ซึ่งไปศึกษาวิชา ณ สหรัฐอเมริกา ได้เดินทางกลับประเทศไทย ในคราวเดียวกับบุตรีตาของพระท่านผู้นำ กำลังศึกษาการพระปกเกล้า

जनकन

เทอโกดเมืองไทย!

---ผู้อ่านสตรีกรุงเทพมหานคร เมื่อได้พบข่าวเรื่องคณะไทยอิสระในสหรัฐอเมริกา ความที่พระท่านผู้นำได้กรุณาแจ้งให้ น.ส.สตรีกรุงฯ เป็นข่าวไว้แต่บัดนั้น ทางแสดงความคิดเห็นโกรธแค้นต่อนาย น.ส.สตรีกรุงฯ เป็นอันมาก โดยถ้อยคำรุนแรงต่างๆ กัน ซึ่งเราเห็นวามีถึงโอกาสที่จะดำรงเปิดเผยในยามนี้ จึงขอได้รับความรอบใจอันบริสุทธิ์จากสตรีกรุงฯ ไว้โดยทั่วหน้า

เหตุที่เราต้อนรับความโกรธแค้นของท่านด้วยความรอบใจ ก็เพราะเราคิดว่าทุกท่านที่กรุณาโกรธแค้นไปนั้นล้วนแต่เป็นการสนับสนุนนโยบายและการของท่านผู้นำที่เคารพของประชากรทั้งชั้น ซึ่งทำให้เราปฏิบัติตามในคติชาตินิยมของพวกเรายังขึ้น อันถือตามนโยบายของท่านผู้นำที่ว่า 'จะทำอะไรก็ต้องเพื่อประโยชน์ไทยเท่านั้นและไทยก่อน'

มีหลายรายหนึ่ง ที่แสดงความเห็นไวยิ่งเราหย่างน่าคนึง จึงได้คนึงเดี่ยวในสตรีกรุงฯ วันจันทร์ ที่เดียว, และเคยเปิดโอกาสสำหรับท่านที่ขอบคณึ่ง โปรดคนึงในใจนี้ทุกนึ่งค่อยๆ ไป เพื่อสมของของท่านจะได้โปรดได้ และไม่ต้องอดเขาไว้ในใจให้กตัญญู ท่านผู้ใดที่แสดงความเห็นมานั้น ก็ขอเขาได้ขอให้พวกเราจงชมนานนามพวกไทยอิสระในอเมริกานี้ว่า 'เทอโกดเมืองไทย'

เมื่อเรา
ผิดพลาด เราต้อง
"ขอโทษ"
เพราะเป็นวัฒนธรรม
ของชาติไทย

เตือนให้ คนไทย มุ่งหน้า ทำงาน ทุกๆคน

ทัพเยอรมัน เข้า เบต สตา ดิน กราต แล้ว

ให้ช่วยกันทำงานจึง จะ เพื่อชาติจะได้รุ่งเรือง

เมื่อคืนวันที่ ๒๒ เดือนนี้ นายมัน-นายคงได้สนทนากันถึงเรื่อง การ ทำความดี และได้ท้าวความถึง การ ส่งทหารเมื่อคืนก่อนว่า การ ทำความดีนั้น จะต้องเป็นการทำความดีอย่างรอบคอบ ความดีอย่างมีสติ มีใช้ความดีอย่างถ่องแท้รอบๆรอบๆ เพราะการที่จะทำอะไรโดยไม่ยั้งคิดให้รอบคอบนั้น มีแต่ผลเสีย แต่เรื่องชาติ ท่านผู้นำขอให้เราช่วยกัน เราได้เห็นความดีที่ท่านผู้นำเห็น เพราะเมื่อเราทำความดีแล้วเรารู้สึกดี แต่บางคน การปฏิบัติในเรื่องนี้กลับผิดไปก็มี เช่นไปเกลี้ยกล่อมคนชาติอื่น เช่นหมิ่นว่าเขาน่าเกลียดผิด เป็นการกระทำที่ไม่รอบคอบ เราควรทำให้รอบคอบ ซึ่งท่านผู้นำก็ได้เคยยกเตือนให้สติเสมอ เราชาวไทยจงแสดงกิริยาจากใจดีภาพ เช่นนี้เราก็จะไม่มีการพลาดได้ เมื่อไม่พลาดแล้วความดีก็พร้อมกันอยู่แล้ว

นายมัน - นายคง ได้กล่าวว่า พุทธถึงการรักชาติแล้ว บางคนพูดแต่ปากแต่การกระทำไม่จริงจังโดยนายมัน-นายคงได้ยกตัวอย่างเช่นว่า ไปเหยียดหยามคนต่างด้าวเป็นคน หย่าหมิ่นว่าเราเป็นผดเดียวข้างเดียว ท่านผู้นำได้เคยเตือนให้พวกเราได้ฟังเสมอว่า เวลานานเมืองเราคับขันขอให้ช่วยกัน แต่พวกเราบางคนกลับทำเป็นเหมือนว่า ไม่มีความคับขันอะไรเลย บางคนกลับไม่คิดถึงประ

หลังจากโจมตีบุกหลวง เข้าไปตาม ทาง รถไฟ

มองโค ๒๐ ถึงที่. ตามข่าวซึ่งตนได้รับเมื่อบ่ายวันหนึ่งว่า การบุกหลวงของ กองทหารเยอรมันเพื่อเข้าโจมตีตาม ทาง รถไฟ ทาง บริเวณเมือง โคเทนิโคโว นั้น กองทหารเยอรมันได้ประชิดตัวเข้าโจมตี โดยคืบหน้าเข้าไปตั้งแถวหน้าของเมืองโคเทนิโคโวแล้ว - วิทยุเยอรมัน

โยชนัดวันตัวกันมาก อันเป็นผลร้ายหย่างยิ่ง ถ้าจะเปรียบ ถึงความไร้ของประเทศไทยเราเวลานี้ ประเทศความร้อนได้ จนถึง ๓๐๓ องศา ถ้าถึงอีกเพียง ๑๐๐ องศา ก็จะถึงกับเผาผลาญจะผลิตร่างๆคือ เปลี่ยนจากคน คับขันเป็นคนคืบคอก แต่ถึงหย่างนี้ก็ พวกเรายังเห็นแก่ตัว ตัวกันหย่างไม่คิดหยู่กันเอง ยกตัวอย่างเช่นข้าราชการบางคนได้ จึง เต็ม เพื่อ หาเงินเดือน และ บางคน ก็ มีการ ขัดแย้ง ขัด ขากัน

นายมัน-นายคง ว่า ได้เห็นข้าราชการหัวเราะกัน คล้ายหัวเราะต่อหน้าคนคุกค้ายซาก เราไม่ควนหัวเราะหย่างนั้นเลย เราควนร่วมมือ ร่วมใจกัน ประกอบ การงาน ให้เป็น ดีกัน ออกหรือคณานคาขาย ดีกว่ามาฉวยหัวเราะกันแล้วไม่ ทำประโยชน์อะไรเลย รวมความว่า พวกเรา จะต้อง ทำหย่างหนึ่งหย่างใดในระหว่างนี้ ไม่ขายกซื้อ ไม่ชอกช้ำ ข้างของจากต่างประเทศ เวลานี้ไม่มีสิ่งเข้ามา มีหยู่ก็ช่วยกัน ในที่สุดของหมดพวกเราก็คายซากแน่ เพราะไม่มี ใครช่วยแก้ไขทำขึ้น รัก

การสู้รบดุเดือด ยังคง ดำเนิน หยู่ ที่ โซโลมอน ทางยบูนไม่ยอม แล้ง หากการรบไม่เด็ด สั้น

อเมริกา ขยับก ทัพมากิน แตก กองทหาร ยบูน โจมตีกวาดล้างชนแข็ง

โคเทนิโค ๒๐ ถึงที่. กองบัญชาการของสมเด็จพระจักรพรรดิได้ประกาศแถลงเมื่อเวลา ๑๖.๓๐ น. ว่า ในคืนวันเสาร์ของวันที่ ๑๗ เดือนนี้ ทหารอเมริกาประมาณ ๒๐๐ คน ได้พยายามยึดกองทหารมากิน ซึ่งอยู่ตอนเหนือของหมู่เกาะกิลเบิร์ต ซึ่งชนหยู่กับอังกฤษ แต่เมื่อกองทหารยบูนจะเข้ามาช่วยกันก็ถูกยิงตายไปจำนวนมาก ก็ยังดำมาดจับได้ข้าศึกแตกพ่ายไป

หมู่เกาะกิลเบิร์ตของกองทหารยบูนได้เข้ายึดไว้ ตั้งแต่สงครามด้านเอเชียได้จบสิ้น เป็นหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่ง คง หยู่ ทาง ด้าน ควัน ออกเฉียงเหนือของหมู่เกาะโซโลมอน - วิทยุเยอรมัน

มาได้พยายามแนะนำให้พวกเรารู้กันช่วยกันทำงาน เพราะงานต่างๆยังไม่ได้ทำ ให้เราเยะเยะ เราควนอดงานนั้นมาทำทันที.

นายมัน-นายคง ได้คัดค้านคนโดยทุกคนขอให้รู้ดีว่า เวลานี้ประเทศไทยเราเหมือนคนไข้หนัก เพราะฉะนั้นหย่ามานั่งหัวเราะกัน จงช่วยกันทำงานให้พร้อมเพรียงทุกคน นายมัน-นายคงได้ขอให้พระพุทธรูป พระสงฆ์ จงช่วยประเทศไทย ชาติไทยให้พ้นเคราะห์ภัยนี้ ขอขอโปรดส่ง ในครั้งนี้ไปด้วย

โคเทนิโค ๒๐ ถึงที่. โคสคองนี้คือข่าวหนึ่ง คือพิมพ์ต่างประเทศได้แถลงเมื่อวันศุกร์ว่า การต่อสู้ระหว่างกองทหารยบูน กับกองทหารอเมริกันบนเกาะโซโลมอน ยังคงดำเนิน หยู่ ต่อไป ชาวคืบหน้าโดยละเอียดยังไม่ได้รับ ทางทหารเจ้าหน้าที่ยบูนได้แถลงว่า จะไม่ยอมถอยร่นอีกจนกว่าจะปรากฏในที่สุดว่า กองทหารอเมริกันบนเกาะโซโลมอนได้ถูกยึดโดยสิ้นเชิง ถูกจับได้ และ ถูก กวาดล้างจนสิ้นแล้ว - วิทยุยบูน

ต้องการขาย

เจ้าของต้องการขายที่ดินใกล้เขตที่ออกเคโร ถนนสุขุมวิท พร้อมด้วยที่ดินมีถนนและโรงเก็บรถยนต์ กว้างขวางเหมาะที่จะหยู่และค้าขาย ผู้ใดต้องการซื้อโปรดติดต่อ เคหะพานิชย์ เซ่งฝานขาว โทรศัพท ๒๐๗๗๓ ๓๕/๗/๕๕ ๓๐๖.

ยบุน

อาการเริ่มด้วยความงัว ปรากฏ
 หนึ่งบนหน้า ของ ขาว ยบุน ประมาณ
 ๑,๕๐๐ คน ในเมื่อเรือ อีซามามารู
 และของเคเวอเค ค่อยๆผ่านเข้า
 ไปในร่องกันคลื่น แล้วก็เข้าเทียบท่า
 หลังจากที่ได้เดินทางมาเป็นเวลา รวม
 ๒๕ วัน ผ่านมหาสมุทรอินเดียและทะเล
 จีนใต้ จากตอนเรนโซมาเกต์ ใน
 ฐานะที่เรือ ทั้งสอง ลำจอด คอย รับ การ
 ตรวจโรคอยู่ นั้น รัถมนตรีช่วยว่า
 การต่างประเทศนิริ อคิชิ เอกอัคร
 ราชทูตประจำรัสเซียโอคา และอัคร
 รัถมนตรีต่างประเทศ ฮาริคา ได้ขึ้น
 ไปบนเรือเพื่อ เยี่ยม เฝ้า คณะทูตที่ได้
 แยกเปลี่ยนกันในคราวนี้ เรือทั้งสอง
 ลำได้เข้าเทียบ ท่าเทียบ เรือย หลังจาก
 เวลา ๑๔.๐๐ น. ของวันที่ ๒๐ เดือนนี้
 คนดำคันที่ ได้มากับเรือทั้งสอง ลำ
 คือ นายพลเรือเอกไมมูระเอกอัคร
 ราชทูตยบุนประจำออสเตรีย กรุง
 เฮออีการทูตยบุนพิเศษ ซึ่งเดินทาง
 ไปเพราะการเมื่องครั้งคล้ายกับ ประ
 ธานาชิบิโรดเวดท์แห่งสหรัฐ อเมริกา
 และอิริโอ เอก อัครราชทูตยบุนประจำ
 บราซิล

ในระหว่างรอบดคาห์นี้ ผู้บุน
 และเรือได้ นำแห่งระนาอ ยบุนได้ทำ
 การโจมตีของเคเวอเค โดยเฉพาะ
 ผู้บุนได้ ทำการทิ้งระเบิด ด้าน ทิศ
 ของเคเวอเคที่เทานด์วอดท์ โค โร วินด์-
 แฮม ปอร์คคาร์วิน และ ปอร์คแฮด-
 เดนค์ ในของเคเวอเคด้วยปืนคา

อินเดีย

เหตุการณ์อันเป็นข่าวครึกโครมที่
 เกิดในอินเดีย ในระหว่างรอบดคาห์
 นี้ ก็คือ เมื่อตอนบ่ายของ วันที่ ๑๖
 เดือนนี้ ผู้บุนทิ้งระเบิดอังกฤษ ๔ เครื่อง
 ได้บินมาปรากฏอยู่เหนือเมืองโกรา-
 นิคเมืองเล็ก ๆ ซึ่งตั้งอยู่ ห่างจาก ลัก-
 เนาไปทางทิศเหนือประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

โลกของเรา สปีด

- ★ โคมระเออจักราช ทูต ยบุน ประจำ สหรัฐ อเมริกา เดินทาง กลับ
- ★ ผู้บุนอังกฤษทิ้งระเบิดทำลายเมืองเล็ก ๆ ใน อินเดีย จนย่อยยับ
- ★ เซอร์ วิลลิส กับแฮร์ริแมนริบรูด เดินทางไป พบ สตาลิน ที่ มอสโคว์
- ★ ลูกชายของมหาตมะคานธี ได้ถูกเจ้าหน้าที่ อังกฤษ จับเสีย แล้ว
- ★ อังกฤษและอเมริกาล่าเลียง ทหาน นัย หมิ่น ข้าม ทะเล ขึ้น ฝรั่งเศส

นครและได้ทิ้งระเบิดทำลายลงไม่ไ
 เมือง เคเวอเคมิได้ทำการทิ้งระเบิด
 หนึ่งนานกว่า ๓๐ นาที ประชาชนถูก
 ระเบิดตายเป็นอันมาก ส่วนใหญ่ของ
 ตัวเมืองได้ถูกทำลายย่อยยับ ตัวเค
 ที่อังกฤษทิ้งระเบิดบินมาทิ้งระเบิด โกร
 นิคอย่างน่าอัศจรรย์ทันก่อนที่เค จะถึง
 เชื้อว่า คนดำคันของอินเดียหลาย
 คน แห่งคณะทำการค้าทานดักดัม
 ซึ่งขณะนั้นภายหลังจากที่เค บุคคล
 ดำคันวัน ๆ แห่งคณะพักของ เกรตส์ ได้
 ถูกจับแล้ว ยังคงหลบพำนัก อยู่ ใน
 เมืองนี้

เหตุที่ดักดัม บุตรชายของมหา
 ตมะคานธี ได้ถูก เจ้าหน้าที่ คาราค

อังกฤษจับเสียแล้ว โดยถูกหาว่ากระ
 ทำผิดกฎหมาย ของ กัณราช ฮาเวจักร
 อินเดีย เหตุที่ดักดัมเป็นผู้นำพิพ โคธ-
 นาหนังสือพิมพ์ "อินคิลลาป" โคม

ฮอลันดา

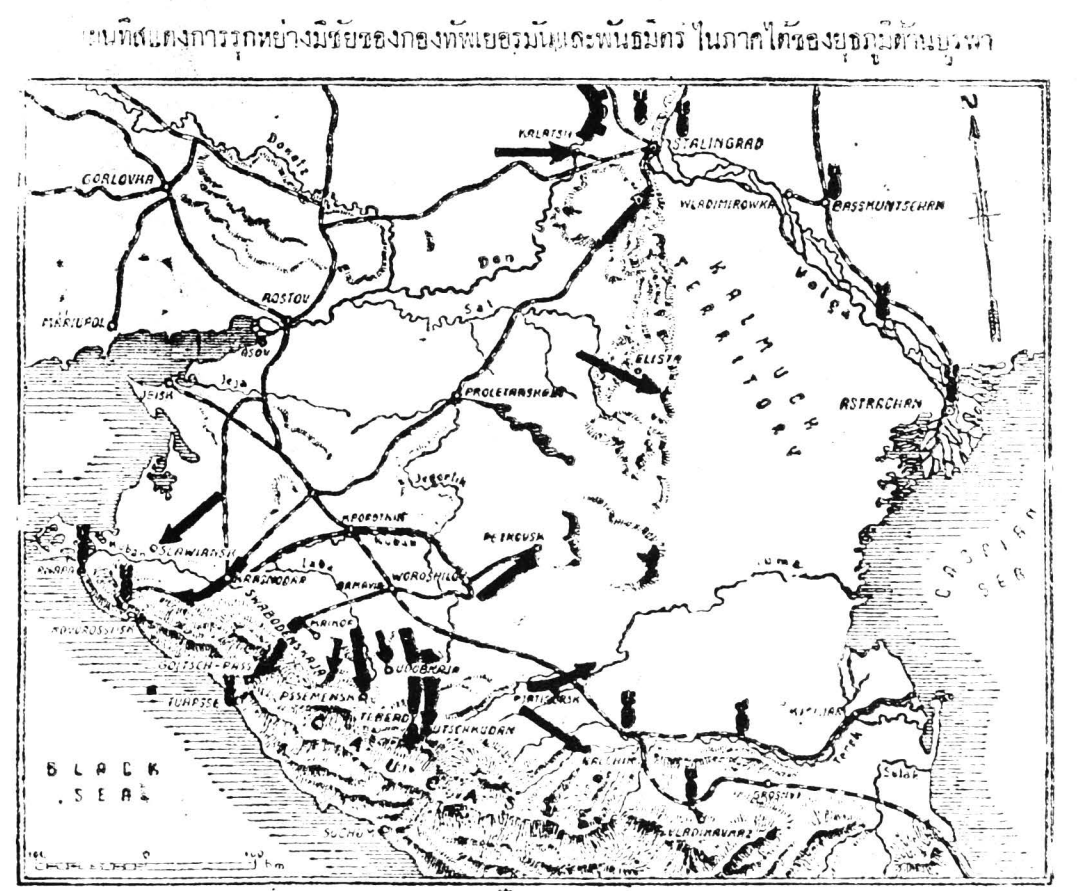
กองบัญชาการ พระเจ้าจักรพรรดิ
 ยบุนได้ขอค่าแสดงบรรดาสถาถึงเรื่อง
 เรือของฝ่าย ดักรจำนวน ๑๐ ลำ ระ-
 ว่างราว ๕๐,๐๐๐ คน ซึ่งได้ถูกเรือค
 นายบุนยิงจนสิ้น เจ้าหน้าที่ ทหานเรือ
 ยบุนได้แถลงว่า ในการนี้ ไม่เพียง
 จะทำให้ของเคเวอเคเป็นเด็ก ถ้าปรา
 แห่งแปซิฟิกเท่านั้น แต่หากว่ายังทำ
 ให้ ไม่สามารถ ไร ของเคเวอเค เป็น ฉาน
 ทพิทำการโจมตีได้ยบุนอย่างเด็ดขาด

อีกด้วย
 นายกรัฐมนตรี ฮอลันดาได้เปิด
 เผยว่าของเคเวอเคได้เสียเรือดำกระ-
 เวนเคเวอเคไปในระหว่างการยุทธนาวี
 ที่เกาะโซโดมอน

อังกฤษ อเมริกา รัสเซีย

เซอร์ วิลลิส นายกรัฐมนตรี อังกฤษ
 และแฮร์ริแมน รัฐมนตรีต่างประเทศ
 ของอเมริกา ได้เดินทาง ไปพบ สตาลิน
 ที่มอสโคว์ เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๖ เดือน
 นี้ เพื่อประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับ
 สถานการณ์ในยุโรปตะวันออก และ
 ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสันนิบาต
 สหประชาชาติ

ภายหลังจากที่เซอร์ วิลลิสและ แฮร์-
 ริแมนได้ปรึกษากับ สตาลินจนเดินทาง
 กลับมายังอังกฤษแล้ว ๑ วัน ก็ปรากฏ
 การยกพลขึ้นบกของ ราชอาณาจักร
 ฝรั่งเศสโดยนำโดยเจ้าชาย ดยุก ออง-
 ริก อเมริกกัน คานาคา และเคอโคต
 รวมกำลังเป็นหนึ่งกองพลใหญ่ กลุ่ม
 ทหารที่เข้ามบกพลแรกได้ตั้งเรือดำ-
 เื่องขนาดเล็ก ๓๐๐ - ๔๐๐ ลำ จากเรือ

แผนที่แสดงการรุกที่ยาวเหยียดของกองทัพเยอรมันและพันธมิตรในภาคใต้ของยุโรปตะวันออก

“อดทนพิชิตชนะ” เป็น...

หนังสือพิมพ์หนึ่งเล่ม ความสำคัญของการ
พด ดัก ด้า ใน หนังสือ ไม่น่าแคบ
(การมาอุปถัมภ์ของเจ้า) ของเขา
ได้เน้นถึงความสำคัญของการพดดัก-
ด้าสำหรับเด็กๆ และยังเพิ่มเติมท่อน
หนึ่งว่า “ข้อแรกในการฝึกสอนนั้น เด็ก
ของเรา ต้องไม่เรียน สิ่ง ที่หนัก สมของ
เปล่าๆ ไม่ให้เขาไปทำอะไรทั้งวันเปอร-
เซนต์ เมื่อเรียนแล้วไม่เข้าใจ”

โลกในอนาคตนั่น ชาติที่เข้มแข็ง
เท่านั้น จะรอดพ้นพหุภพใหญ่ได้ ชาติ
ที่อ่อนแอจะต้องเป็นทาส และ ทาย หาย
ไปจากโลก แม้เกาะของโลกปัจจุบัน
นี้ บรรณาธิการ แมกกาซีน การ ดัก ด้า
อเมริกันฉบับหนึ่ง เคยเป็นเชิงเตือนคร
อเมริกันว่า “ต่อไปหาก การ ดัก ด้า
ของอเมริกาไม่คิดหาเยอรมัน- หรือ เถา
ยุโรป อเมริกาจะคงเป็นเอกราชอยู่
ไปไม่ได้” เราได้พยายามเราให้ คร
ทั้งปวงมาร่วมมือเอาใจใส่ในการ พด-
ดัก ด้าและต่อสู้ดัก ด้าโดยเร็ว พวกเรา
โดยมากเห็น จะแจ้งทั่วกันว่า การมี
ร่างกายแข็งแรงผาดูช เป็นทางเดียวที่
แน่นอนจะนำไปสู่ความ สำเร็จในกิจที่
มุ่งหมายได้ ผู้นำ ของ ชาติ เรา
ก็ ย้ำเสมอว่า ชาติจะเข้มแข็งได้
ก็ เพราะ ประ ชา ชน ส่วน มาก แข็ง แรง
คนที่ มี สมรรถ พกติ ไม่ มีใครแข่ง ทรด
อื่นนั้น

พายุในองการดักด้า เด็กที่แข็งแรง
ย่อมมีจิตใจผ่องใส เที่ยงอะไรได้
ดีกว่าเด็กที่ ข ไร มีร่างกาย ออชแอ
ตาม ดันดัดมันไซ แม้ใน สถาน ยุค
ดักด้า เรา ก็พบความจริง อย่างเคย
กัน ที่มหาวิทยาดัชต์คือ อเมริกา
พบในทางค้นคว้าว่า เด็กนักกีฬาและ
เด็กที่ร่างกาย แข็งแรง ทำงานได้ดีกว่า
เด็กที่ห่อหมกซึม (คือหนการพดดัก-
ด้า) เด็กนักการพดดักด้าเป็นพวกที่คบ
ค้าสมาคมง่าย เมื่อออกจากมหา-

สวัสดิ์ดี. สบายดีหรือ?

— ชาติจะเข้มแข็งได้ ก็เพราะประชาชนส่วนมากแข็งแรง
— ยิ่งในยามฉุกเฉิน ชาติย่อมต้องการคนแข็งแรงยิ่ง
ขึ้นกว่ายามปกติ คนงานที่มีกำลังมาก ร่างกายแข็งแรง ย่อม
มีความคิดดี และ อด วัช ไซ ชาติ และ ตัว เอง ได้ มาก กว่า คน
ที่ อ่อน แอ — — —

ช. ปทุมรัตน์

วิทยาดัชต์ ก็ทำงานได้ง่ายและสำเร็จ
(Success) ใน กิจ การ ของ ชีวิต โดย
สะดวก บัณฑิตของเราจึงมีใจว่า ทำ
อย่างไรดี เราจึงจะมีร่างกายแข็งแรง

พดดักด้า หากว่าไม่นำไปปฏิบัติ
ไปทอดทิ้งแล้ว หย่าพุด หย่าอ้วนเฉย
คิดว่า คนที่คิดมาก-ได้แค่นี้ คน
ที่อ้างว่ามีมานะ มีมานะ ขา กัด ไม่

บัณฑิตของเราจะดัก ด้า วิชา ว่า
“ทำดีกว่าพูด” ดูภาคนี้ถึง ถึงจะ
ในหุระของครูไทยทุกคน (ดังดียวกับ
กักคนปกติได้ ความ นั้น) ดูภาคนี้มา
มาไร ในการพดดักด้าได้หย่าง
พุด การอ่านในเรื่องสุขภาพกาย พดดักด้า

พยายามนำไป ของปฏิบัติ คนพวกนี้
ไม่กล้าสู้รบกับตัวเอง หนักโลกและ
กับ ความ เจริญ ถ้าหากจะมีความ
แข็งแรง หากจะมีความผู่ หากจะ
มีความแข็งแรงทางพดดักด้าแล้ว ถ้า
ต้องเรียนและต้องปฏิบัติความหนักการ
พดดักด้า

หนึ่ง การ พด ดัก ด้า นั้น เป็น ศิลป
วิทยาและมีหลักควร คนที่เล่น การ
พดดักด้าจำต้องคำนึงความหนัก หย่า
เข้าใจว่าการพดดักด้าด้วยนัก ในหมู่
นัก การ พดดักด้าโดย เฉพาะ หย่า ยัง
ในอเมริกา เรา รู้กันทั่วไปว่า คนส่วน
มากไม่รู้ (Ignorant) ว่า การพดดัก-
ด้ามันคืออะไร รวดรัดควอย่างไร
ที่เรา คำนึง เคย กัน ทั่วไป เช่น มีพวก
“หม้อเถื่อน” ทาง การ พดดักด้า ต้อง
พวก พวกหนึ่ง ผัก ฝน การพดดักด้า
ชนิดที่เรียกว่า “ม้ารุ่งก้าม” หรือ
“เรียวก้าม” ไม่พอจะถึงหลักทางคบ
ค้าสมาคม ความเบิกบานของจิตใจ
และหลักอื่นซึ่งต้องให้ เกยวพร้อมไปใน
การฝึกฝนเสมอ เราจะเห็นคนพวกนี้
มักด้ามเนื้อเป็น มัดๆ เติบ กว้าง รวด
ไปความถนัดทางบอยๆ ความจึง
มีหยว่าคนพวกนี้เป็นคน บ่อย การ
พดดักด้าที่แท้ จึง มี ได้ ตอน หรือ อบรม
ให้ คนมักด้ามเนื้อนั้น ขึ้น มา จน แต่ เห็น
เป็นมัดๆ มีรูปร่างคล้ายๆตัวกบหรือเตา
หรือ มีรูป ถ้าม เติบม ออกกว้าง “ชา
ตะเย็บ” ทาง การพดดักด้า ที่แท้ นั้น
ย่อมพยายามอบรม และดัดแปลงให้ คน
มีร่างกายได้ ดัดได้ ส่วน ก้ามเนื้อ
ทุกมัดก็อ่อนนุ่มยืดหยุ่น เติบม พร้อมที่
จะปฏิบัติงาน หย่าดี ที่สุด ตามที่สมอง
สั่งเสมอ คนที่มี ก้ามเนื้อนั้นออกมา
ให้เห็นเป็นมัดๆนั้น เพราะเซดเนื้อ
ก้ามทำงานหนักเกินไป ยืดออกแล้ว
ไม่หดกลับ ภาด้าวีรดาจารย์เรียกการ
บอยของเนื้อก้ามนี้ว่า ไฮเปอร์โทรฟิ
(Hypertrophy) ฉะนั้น คนที่เล่นกีฬา
หรือ ออก ถ้างายก็ต้องระวัง ให้ พอ
ความแข็งแรงด้วย ถ้าเล่น หรือ ทำ
งานหนักๆแล้วถ้าต้องหยุดพักด้วยหน้า
มัน และ พัก ผ่อน ให้ พอ เพียง จน กว่า
อวัยวะทำงานหนักกลับเป็นปกติอีก
“หม้อเถื่อน” อีกพวกหนึ่งก็เคย
ว่า การ พดดักด้า นั้น ง่าย เสีย เหลือ ทน
นัก ว่า คนนี้ หมก และ ไม่ คำนึง การเรียน
(มีต่อ หน้า ๖)

สายสวาท

---ถ้าจะอาศัยเปรียบธาตุทั้งสี่กับหัวใจของ
 วิภาในยามนี้แล้ว ดวงใจน้อยๆ ของเธอ ก็คือ
 "ดิน" "ซึ่ม" "ไฟ" รักยระอุคุโชนหยาบ หง ม
 "ลม" คือความห่วงใยในเราพี่ตะพึดเพื่องหยาบ
 เล่มอ จะดับได้เพียงชั่วขณะหนึ่งก็เพียงลูกๆ
 ช่างเลื่อมอนหยาด น้า เทานน----

มิใช่เพราะอากาศในกรุงเทพฯ หนาว
 นหนาว ยามเย็นถึงห้าทุ่มระวิธ
 อบอุ่นจนไม่ไหว ที่แท้สีกเริ่ม
 หนาวแล้ว และบ้านคานักต้องเที่ยวต่าง
 ที่กำลังเดินทางกลับ ถึงบ้านเรือน
 คน เพราะยามวิเศษเย็นเย็นไม่
 เหมาะที่จะหยุดในที่อื่นนอกจากเรือนคน
 แล้ววิภาถึงบ้านก็ตรงดิ่งของเธอกจาก
 กรุงเทพฯ ไปได้ หักหิน นิดเป็นบัพพา
 ที่ ใคร ๆ กำลังทงกันทงหักหิน

นั้นคล้ายมาดที่พุดจากอากาศ
 ชายทะเลแห่งหนึ่ง ทั้งดูขบขันชายคน
 โตของเธอสั่งมีอายุ ๒๒ ปี และดูขบขัน
 หยิ่งคนน้องซึ่งอ่อนกว่าชายต้องนั้น
 ก็ว่าแรงและโดดเด่น หย่าง สุก สำน
 ความประดำเด็กในวัยชน ทั้งกันข้าม
 กับวิภาซึ่งมักใช้เวลาดำเนินมากนั่งเหม่อ
 มองดูท้องทะเลอันไกลไปจนสุดด้วยตา
 มีเส้นขนแก้มมาทหาชาย และปล่อย
 ให้ลูก ๆ วิ่งเล่นอย่างสนุกสนาน เข้ม ที่
 เมื่อลูกหลับ วิภาก็นั่งอ่านหนังสือ
 เริงรมย์ แต่ถ้าถามความถึงจากวิภา
 เองแล้ว ก็คงได้รับคำตอบว่า "อ่าน
 ไปอย่างนั้นเอง ไร้เรื่องบ้าง ไร้บ้าง"
 มีเส้นขนแก้มออกไปนั่งที่ ระเบียง โรง เรม
 และมองไปข้างหน้าอย่างไม่มีจุดหมาย

"เหมือนคนหลับที่ตะเมอ" "เหมือน
 คนไม่มีวิญญาณ" "คงจะ ออก หัก"

เธอดูเป็นความเห็นที่ดูดีกับเห็น วิภา
 ดั่งความกลัวความหึกของคนที่
 ร้องเตือนเพียงเรื่องอากาศเท่านั้น วาง
 อันเคฝ่ายละมุนเกินกว่า ระหง ร้อง
 วิภาที่คอยอบอุ่นมาก ทำให้เธอ
 แห่งความงามที่วางอยู่เป็นดั่งเบาะนอน
 มาดนั้นคงคิด กลับ มา ดูเธอ อีกวาระ
 หนึ่ง แม้ร่างกายจะดื่มน้ำร้อน แต่
 ความระ่มรื่นที่แผ่แผ่ไฉนหาได้สูญ
 ไปไม่ พะจากฤดูใบไม้ร่วงนี้ที่
 ประจำโรงเรือนแล้ว วิภาไม่คอย
 หรือแม้กระทั่งเธอใจได้กับใจเธอ

อาการของคนที่ระ่มรื่นดีดังคน
 หยุ่ดูแล้วคิดว่าที่ระ่มรื่นเป็นอาการของ
 คนที่รักความนิยัย แต่มีหมอกที่คิด
 ว่าพ้นดังคนของคนที่ "ออกหัก" และ "มี
 ทุข์ใจอย่างหนัก" ที่เคยได้ยินใคร
 ได้จะไม้ออกหักไป เมื่อ อารุณดา มี ของ
 เธอซึ่งได้เคย ร้อง

ที่เธอจะพูดด้วย
 กับที่อย่างที่ใคร ร้อง

ร่วมชีวิตทั้งต้องเป็น ชีวิตเดียว กับ มา
 เปนเวลาดานทั้ง ๑๒ ปี ทั้งแต่วิภา
 อายุ ๑๘ ปี และเธาย่าง ๒๒ ปี
 คอยมาแยกชีวิตกันในปี เดียว
 กระมังหนอที่ ได้ โทษ ถึงกับ ทำให้
 ต้องดำมีภรรยา ซึ่ง ไม่เคยจากกันเคย
 คอยจากกันหย่างหนึ่งหนึ่งเห็นแยกกันไป

โดยเคตติกา กิตติ

เบื้องหน้าแห่งการเคตติกา กิตติ

รักที่แห้งสูง
 รบ เราต้อง
 ค้างงานหนัก
 มาก มีเพื่อน

ฝูงและการด้นมาก นิ่งเป็น แต่
 เพียงมุดแห่งกรณที่นั่น วิภาไม่เคย
 ว่างแต่การคบเพื่อน และทว่า สนิท
 ของเขา เลย แต่ถึงที่เธอเกิดที่รู้สึก
 ใจวิภาที่คิดถึงที่ เธอนั่งมาจวบ ถึงคน
 ถึงนั้นคือความรักที่รัก แต่ไหนแต่ไรมา
 อารุณดาไม่เคยลืม เธอก็ยังรักตัวเรา
 เราที่คิดหย่าง มาดเธอที่ เคย ใน
 คอยกัน ๆ วิภาเคยคิดที่เธอให้เราข้าม

ได้ และเห็นเธอเห็นออกกันแล้ว วิภา
 ของถูกเมื่อยแสงแดดหล่น ไม่มีใคร
 ในบ้านสักคนเดียวที่จะ เป็น คู่สมเมื่อ ได้
 เห็นเธอมา เธอเธอฟัง และการคิด
 เว้นระยะห่างดังบ้าง แต่ไม่นานนักก็
 กลับมาดสนิท หนักจนจนถึงทุกวันนี้
 มิได้ขาด เมื่อหมอกทางที่จะห้ามกัน
 ได้ และเห็นเธอเห็นออกกันแล้ว วิภา

ก็ชอบดูไป หยุ่ เดี่ยว ที่บ้านคุณแม่ ของ
 เธอ - การทำ ร่มแทนที่เธอจะรู้ตัว
 นกกดกับตัว และไปของหยุ่ ร้อง กับเธอ
 เธอจับเห็นว่าการกระทำของเธอเป็น
 การที่รักวัย และเป็นการดังดังถึง
 การหันหลังให้เธออ่อน ด้วยนิสัยอัน
 รุนหยาบไม่ยอมใครของเธอเอง เรา
 ได้มีจดหมายไปขอหย่าทันที วิภา
 เห็นว่าการกระทำทำของเธอเป็นการประ
 หลาดสงครามกันหย่างเด็ดเดี่ยว เธอ
 กับตัว แต่ด้วยถ้อยร้องของมารดา
 ของวิภาซึ่งให้เหตุผลแก่ทั้งต้องฝ่าย ว่า
 ถ้ายังไม่มีการจำเป็น เช่น ว่า คน ใด คน
 หนึ่งจะแต่งงานใหม่แล้ว ก็คงแยกกัน
 หยุ่เลย ๆ ไปก่อน เพราะการหย่าร้าง
 จะต้องเป็นเรื่องครึกโครม และผล
 เดี่ยวหย่านั้นไม่แค่เพียงคู่ผัว-เมีย จะ ได้
 รับ แต่จะเป็นมาบไปถึงลูกหลาน ๆ
 ทั้งสองที่ไม่รู้ เคยงาด้านนี้ด้วย ทั้งอารุณ
 และวิภาจะยอมเห็น พ้อง ด้วย ต่าง จึง
 คงแยกกันหยุ่และไม่มีการไป มา หา
 กันเลย นาน ๆ เมื่อเธอคิดถึงใคร
 (มีค่อนหน้า ๑๐)

ขม
๑
ทพ.
๒๖

ထွက်

รูป จีรติ มรณานัน นามโคกทุกต์ ๔๕๖๗

National Book Trust, India

National Book Trust

๓
ม. นະเมืองถดาง

ได้รับ “เรื่องของฉัน--?” ได้แล้ว
ด้วยความขอบคุณ เรื่องก่อนที่ส่งไป
ยังไม่ได้เหมาะนัก เรื่องใหม่ที่กำลัง
พิจารณาอยู่ ฉันขอรับรองว่าจะคิด
ต่อไป รอด บุญยศักดิ์ ขาดถึงคำชมเชย
ของท่าน นักเขียนคาบที่ตามไปนั้น
เรื่องของฉันนักเรียนเหล่านั้น บางคน
ห่วยในคดีเราแล้ว จะได้นำเสนอใน
โอกาสอันใด รอดขอบคุณอีกครั้ง
หนึ่งในคำพร ของ ท่าน ที่อ่านขอให้ แก่
ตัวกรง

(มคอหน้า๑๐)

๒
แบบครองแต่งกาย

ชดกตางวัน
ทควนพิจารณา

สัมภาษณ์ ไก่ฮู

ดู ก้างงเป้นหม่มเต๋นท ด้อยคอ น้าเต๋ยงอ-ละห้อยว่า

แต่ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องงามน่ารัก ก่อน
 นอเคยดัดจริตวางใจ ดกรบรองเคือง
 คงเคียดเคียดหา แต่เคยจนใจไม่เหมือน
 เกลือกจนเสียใจ อร่อยจนซาเคยหอย
 โลกเจียม ๆ เกลียดพอง คุณหาคาซบซัด
 เื่องหงอยลงไปมาก หงอนดักๆตาม
 คุปเน่ดักดักดักกับดักค้มหนับ ราว
 ปดาอาหรวอไม่คอยจะแฉแต่

“กุกๆกุกๆ” พวกเพื่อน ๆ ต่างก็
กรูไปยังเตียงนั้น นาย ร่อง อุโพรย
ฉาบเปิดอกให้พวกมันกิน พวกมันก็
กัมหนากัมคากินกัน หย่าง เซ็ค อวี่ย
แต่ผู้ นำส่งสารหาได้เข้าไปกิน กับเขา
ด้วยไม่ว่า เราถูกนายมองดูด้วยความ
เกลียดชัง

“ไม่เข้ามาก
ออกนอกไปเท่านั้น”

เดือนฉายของอุทุมพา อุทุมพาดังตำ
 ยันทาหุทนต์ ทำเป็นไม้ไผ่ยืนคำ
 คำอันหยาบคายของนาย ไร้อยู่
 แต่ก่อนเคยได้รับการเอาใจใส่เลี้ยงดู
 เป็นอย่างดี ข้าวปลาอาหารอุดม
 มบูรณ์ ได้กินวันยังค่ำ ไม่มีใครรังแก
 พอกแม่สาว ๆ ต่างก็คิด หน้า คาม หึง
 กันเป็นพรอน เมื่ออันถึงภาวะการนี้
 ทักดังประสพเหตุเคยจนแล้ว แทบจะ
 กตัญญูหาได้มิได้ คงคาทุกข์โศกของ
 ไบช้างหน้าหย่างไม่มีจุคหมาย บั๊ก
 อันเคยเป็นส่งจ้องดงคล้ายกับบั๊กหัก
 อ่อนระโยยโรยแรงแทบจะชงกาย ได้มิ
 ได้ ต้องเปลี่ยนจากการยืนชาเดียว
 เป็นต้องชา แต่อาการเห่ด้านหาได้
 พันสายคารของเพื่อนของเราไม่ เรา
 ๒๕๕๕ “ ”
 ๒๕๕๕ ๒๕๕๕

“ไม่สบายหรือ” คุณถามด้วยความ
ความปรานี เกือบถึงจุดขีดเพราะ
กำลังยืนใจต้อยโทรม เหลือความทาง
ฉัน ผมนอนหยางยากเย็น คอบคอบ

“ฉันไม่ค่อยสบายใจค่ะ”

“นี่แหละ เปนอะไร บอกฉันบ้าง
 ชู้ นางที่ฉันพอจะช่วยเหลือได้บ้าง”
 ฉันพยักขานความงังใจ

“รอบคุณนะ แค่นี้เห็นว่าจะทำให้ท่านรำคาญใจไปด้วยเปล่า ๆ เพราะมันเป็นเรื่องธรรมดาของสัตว์โลก” ขอบด้วยในความเกรงใจ

“ฮาร์ด! ทำไมพูดอย่างนั้นล่ะ โร้,
ดูเห็นฉันเป็นคนอื่นไปได้” ฉันพูดด้วย
ความน้อยใจ

“โอ้ท่าน ฉันไม่ได้ คิด ยั้งเลย
ฉันคิด ในใจเสมอว่า ท่านคือพี่ชาย
ของฉัน ความรักและนับถือ นี้แหละ ทำ
————— ให้ฉันเกรงใจท่าน
ตลอดมาตย. เหลือเกิน แต่เมื่อ

ท่าน ยาย ก ขาบ
จิงๆ แล้ว ฉันจะเล่าให้ท่านฟังเดี๋ยว
แหละ ก็ฉันรู้สึกได้ว่าใจเหวอเกิน
เมื่อนึกถึงชีวิตที่ขาดไปโรค คงเคย
ออกจากเปล็ดอกโรคที่เคย ฉันไม่มี
ญาติขาดพี่น้อง พ่อแม่ของฉันเองฉัน
ก็ไม่เคยเห็นหน้า ฉันเป็นโรคที่พักค้อย
เครื่องพัก คุณผู้ชายทนชอนฉันมาเมื่อ
อายุฉันได้เพียง ๑ วัน ก็ของนะหนาว
จนโต ครั้งแรกเราจะให้แม่ไปทักท
กันแหละ ฉันไม่ใช่ลูกเค้า ของเขา
เราไม่ยอมให้หยู่ได้ บักฉันยอมอยู่ตาม
ของ เขา ฉะนั้น ผิดทฉัน ได้รับ ทัก
ถูกกิจจนเดือคโชม เวลานั้นไม่มีใคร
ดังตำฉันเลย แต่ในระยะที่ฉันกำลัง
เคิบโต คุณผู้ชายเอาใจได้มาก
จน อาหารการกินกตจน ที่เราเอา
ใจได้หย่างนั้นเราคงมีความหมายอะไร
สักหย่าง แต่เมื่อไม่กี่วันมานี้ คุณ
ชายไปได้ โกล้งร้งมาค้อยหนึ่ง เราเป็น
พันธุ์ดอยงาม คุณผู้ชายเรียกว่า “แซม
(มีค้อยหน้า ๘)

ไม่ช้าบม ครึ่งแรกฉันคิดว่าผู้หญิง
อีกเขาปรักปรำกันเหลือเกิน แต่เดี๋ยว
ฉันเชือดเฉว และจะถือเป็นคดีไปจน
จนตาย ท้าวนชอบร้องเพลงนี้ ทาน
คงออกหักมาแต่กระมัง เกียรติยศและ
เงินเท่านั้นที่จะทำให้ความรักดำรงอยู่
ได้ ข้าเงินข้าเกียรติยศ ความรัก
ก็ต้องขาดไปด้วย น่ะแหละว่า “มี
เงินมีทอง มีทองมีพ” ฉันไม่หยากพูด
มากไปกวาน เพราะจะเป็นการปรัก
ปรำเขา มากเกินไป ต้องพิจารณา
ดูเถิด”
ฉันรู้สึกดังตัวร้อนเหลือเกิน อ
เท่านั้นทำให้ฉันตัดสินใจจากเตียงขึ้น
ขึ้นไฟเพราะหิ ฉันรู้สึกเบื่อกวามเมื่อย
เหื่อเบื่อกวาม แต่เดี๋ยวฉันกำลัง
ได้ เพราะอ กำลังได้ ด้วยเรื่อง
อื่นไม่มี ความยุติธรรม เรื่องของ
ความ โง่ ของนาย ของอ ฉันนั้นใน
ตอนบ่ายฉันจึง มาถามซื้ออ จาก นาย
ของเรา เขาบอกว่าได้แก่ ให้ราคา
เท่าไรก็ไม่ยอมขาย โอ้อ้อ ผู้มีกม
คองจากฉันไปเสียแล้ว ใน คณเณ
ฉันจึงไปหาออก
“อฉันได้ถามซื้ออ จากนายของอ
แล้ว เขาไม่ยอมขาย เขาบอกว่า--”
“บอกว่าอะไรล่ะ ท่าน”
“จะเอาได้แก่”
“ฉะนั้นทางทศ อ คงไปหย แล้วย
อื่น ก็คงหนีไป ให้เร็วที่สุด” ฉัน
และ น้า
“ฉันยอมตกลง เพราะถึงจะหย ไป
ก็คงกลายเป็นอาหารของคนใจร้ายเสีย
เท่านั้น ฉันคงไป-ไปคาบคาบหน้า
ไปให้ไกล จากที่ซึ่งฉันได้ รับ แต่ ความ
ระทมทุกข์ และเพื่อให้คนผู้ร้ายดำเนิน
ถึงความผิดเสียบ้าง เพื่อต่อไปจะ
ได้เป็นนกเดียงโกหกของข้าอีก ไม่หลง
เดียงแต่โกหกน้ามาๆ เจ้าเขมไม่ชอบ
รักฉัน ฉันคิดว่าเขาคงเป็นพวกค้าย
ในวัดฉันแน่ๆ ฉันถา นะจ๊ะ”
น้าคารของอโหดเหี้ยม แล้วอผู้หน้า
ดังตัวร้อนเดินโซซัดโซเซหายเงียบไปใน
คณหารก คงแคว้นพม่า ฉันก็ไม่
ได้ยืนเคียงขึ้นขึ้นไฟเพราะหิของออีกเลย
ใช้ผู้นำดังตัวร้อน.

(ต่อจากหน้ากระดาษ)

อมให้เหลื่องแจ้งเอาออกมาหักคัตกรัด
ทำไรลงได้ อมอัครางจางเอาออกพอ
เข็นควางผดไม้กระโป่งเข็น ตะครอเบอร์
เรอ มนหน้าคัตกรัด แล้วจาดค้อย
กรมทักฟัดคั่นทงค้อย เขียงนาหอม
ดงตักนอยในกรมหน คัตกรัดคนมา
ทำนไมไ่ร ฐนทงมณไฟ นกคณทักคอง
เอาฐนทงนค่อน ด่อนหน้ากานฟัดไม

รอบก้นไม่ได้ ใช้หมอนหนุนแทนที่จะเพิ่ม
ขนาด รัน อีก ดยเป็น paste ก็เท่ากัน
บางครั้งอาจใช้ทำรูปประหลาดกันเองโดย
ไม่มั่นคง ก็ใช้ได้ตามแต่จะละระมัดระวัง
ต้องมี paste ของมือ จะติดก้นไม่ ต้อง
ทำพิถีพิถันมาก.

จนทรา

ชอบใจ และ ชอบโหด
ต้องติดปากคนไทยเสมอ

โรคพยาธิเม็ดหนัง ผื่นคัน พุพอง น้ำเหลืองเสีย คันตาม
รากผม ข่วน โรคประคดทุกชนิด พยาธิหนังหยาบ รานิชไม่จับ
จะเป็นเรื้อรังร้ายแรง มีทั้งยาทาและยารับประทานคือราก จันทนาย
โดยเฉพาะ ค้างคางหัวดำ จันทนายดำ อากานโดยวิธีนี้ จะจัดยาที่
ตรงต่อโรคส่งให้ ทาง พ.ก.ง. ประจําหน่วยที่ -

ทางทหารไทย

ถนนเจ้าฟ้า ริมคลองหลอด ติดกับโรงละครดง
ทำร้ายชิงฆ่า พระนคร จังหวัดพิษณุโลก
ตั้งจำหน่ายที่ บริเวณวัดโบสถ์ ตลาดจังหวัดอุตรดิตถ์

44. 7. 2.

การฉันทาคณ

ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପୁରସ୍କାର

ม.ร. ประสงค์ ตูสวดี ได้ขงกล่าวไว้ในวรมนทของ
หนังสือว่า "หนังสือเล่มนี้ไดมยแปลและเรียบเรียงจนเป็นภาษา
ธรรมดา และในภาษาเดิมก็ได้พิมพ์ขึ้นเฉพาะในอเมริกาแห่งเดียว
กว่า ๑ ล้านเล่ม ทุกเล่มมีเครื่องหมายกำกับ เล่มที่ ๑๑ ชื่อเล่มที่ ๒
อเมริกา ซึ่งเป็นเวลา ๒ ปีมาแล้วเป็นเล่มที่ ๔๑๖๐๕ ฉะนั้นจึงน่าจะ
เป็นที่เห็นได้ชัดว่า หนังสือซึ่งเป็นรากฐานของ "วิทยุมิตรและการ
สมาคม" นี้ หยู่ในความนิยมเพียงใด"
ดังข้อพร้อมกบดังเงินได้ ที่ ยอดม บ้านไทยนิยมไทย ครอบ
กิดปากกร เรืองดีพาน คึกคึก พระนคร เล่มละ ๑.๕๐ บาท ทางจังหวัด
เสยค่าตั้ง อีกเล่มละ ๑.๕๐. เอเยนต์ ทางจังหวัด กา ตั้ง ขอ พายในเคื่อน
ตั้งหากมน กงแต่ ๓๐ เล่มขึ้นไปไดลด ๕% ตั้งให้ ได้โดยไม กิดค่าตั้งอีก
จนนึ่ง "วิทยุมิตรและการสมาคม"

ชอ ด บ ช ๗

๗

๗.๗๗๗๗๗

“พี่ จะยอมให้ทำงานกับ
เครื่องไม่ได้เป็นอันขาด” นายนิกรธรรม
พูดเสียงหนักแน่น “คุณของเจ้าจะบอก
เป็นอนาคาหรือที่พ่อเด็กให้ไว้ ไม่ใช่
เครื่อง ผู้หญิงจวน ๆ คำดีดี ๆ ทั่วทุก
เพราะเธอเป็นทนายทนายคนเดียวของ ฉัน”

“มิได้ครับ” กรรับชด “ผมขอ
แยกตัวแทนเครื่อง ผมรู้ ว่าเครื่องไม่ได้
รักผมเพราะผมเป็นทนายทนาย ของ คุณ พ่อ
แม้ว่าผมจะลาจากไปก็มิขอทานเครื่อง ก
ก็รักผม เรารักกันด้วยหัวใจ เรา
ได้ให้คำมั่นสัญญาต่อกัน ผมจะรัก
และซื่อสัตย์ต่อเครื่องคนเดียว เห็นไหมผม
เกิดรักกับคุณพ่อ ถ้าหวั่นวิตกผมไม่
เคย รัก จิต หดหู่ และ ไม่ ได้ รัก หดหู่
เครื่องคนเดียวเท่านั้นที่เกิมาด้วยผม
ไม่ว่าอนาคาหรือใคร ๆ”

“หยุด, เจ้ากร” เสียงด้วยความ
ไม่พอใจ “ฉันไม่ต้องการฟังคำพูด
ของแก ดังที่เธอจะปลุกปลอบใจ คือ
แต่ต้องแต่งงานกับอนาคา แกจะอ้าง
เหตุผลว่าแกไม่ได้รักหัดอนนั้น ฉันไม่
หยากฟัง แต่งงานกันแล้วหย่า ๆ ไปก็
รักกันไปเอง อนาคาเป็นคนที่ ความ
ประพฤติกเล่ย์มั่วสุม ไม่มีข้อดีอย่าง
หาย เหมาะสมกับเจ้าทุกประการ”

“กรนามเกิดกับคุณพ่อ” กร
อ้อนวอน “คนเราเมื่อไม่รักกันแล้ว
ก็จะหย่าร้างกันด้วยความสุจริตใจวันไม่
ได้ คุณพ่อคุณมดหมั่น เด็ดดี
พิชิตแต่งงานที่จะเกิดวันเดียว แล้วต่อ
เครื่องให้ผมคิดว่า ผมรักเครื่องเทียบ
เท่าชีวิตของผม ผมจะไม่มีความสุ
จริตชีวิตผมปราศจากเครื่อง- -”

นายนิกรธรรมพูดถ้อยคำนั้น มอง
ดูรายคนด้วยด้วยความรู้ทัน

“กร, ถ้าแกเป็นลูกของฉัน ยัง
นับว่าฉันเป็นพ่อของแก แกไม่ต้องการ
กักกันหรือพูดอะไรมา ฉันได้ค
งกับผู้หญิงฝ่ายอนาคาไว้แล้ว ถ้าแก
ต้องการให้พ่อเลี้ยงให้ให้เข้ามา ก่อน
หองอกฉัน โดยเกรงใจและบางคน รัก
จน ๆ ของแกหย่า แต่ไม่ต้องการฉัน
เป็นพ่อ ไปที่รักของ ดุเดือด ให้
ฉันให้รักเด็กเขาหรือว่าคน รักกับ พ่อ
เมื่อแกไม่ สามารถปลุกปลอบใจ ความ
ประสงค์ของฉันได้ แกกับฉันก็ขาด
กัน” จบคำพูดนายนิกรธรรมก็หันกลับ
เข้าห้องของท่าน

กรนั่งห้อยหัวเต็ม คำพูดอันเด็ด
ขาดของคุณพ่อทำให้หัวใจของกรได้รับ
ความกระทบกระเทือนอย่างหนัก ความ
หวังในความรักของเห็นทางเต็มไปด้วย
ชวากหนามอุปถัมภ์ เขาไม่คิดว่าจะ
ได้รับขอบเชื่อนจากผู้บังเกิดเกล้า นัก
ถึงเครื่อง เธอถึงสารพัดอัน หย่ายัง
เครื่องเป็นเพียงคนรักที่เธอรัก เธอได้
ให้ คำมั่นสัญญาว่าจะรักใคร่ซื่อสัตย์ต่อ
หัดอน จะให้คนพ่อไปต่อ เธอ แต่เมื่อ
ได้มรดกความมั่งคั่งจากคุณพ่อ กลับได้
รับความผิดหวังอย่างไม่คาดฝัน

เพราะเครื่องเป็นคนจน มีฐานะ คำ
ก้อย คุณพ่อจึงรังเกียจหัดอน แต่
กรรักหัดอนด้วยหัวใจรักแท้ มิได้
เลื่อมใสด้วยความหลอกลวง เครื่อง
เป็นดวงใจของเขา ชีวิตเขาจะมีความ
สุขได้ก็ด้วยการห้อย โถงชีวิตเครื่อง มิ
เครื่องเป็นผู้ปลุก ปลอบใจให้ ความสุข
ขึ้น คุณพ่อช่างไม่เห็นใจเขาบ้างเลย
กรเต็มไปด้วยความกดดันกดดัน

ไม่มีสิ่งใดที่จะ ดี กว่า ไปหา เครื่อง
เพื่อปลุกปลอบใจถึงเรื่องรักที่บังเกิด อุป-
ถัมภ์ กรพาพ่อรักกันงามเด่นตรงไป

บ้านเครื่อง ซึ่งเป็นบ้านเช่าราคาถูกๆ
พบเครื่องเด่นอยู่หลังบ้าน แต่งงาน
ต้องคือไปหน้าเครื่องเป็นนิตย์ หดหู่
เหี่ยวมาพบกร ดัชนีเครื่องก็ดีขึ้น
กรวิ่งวิ่งเครื่องมาแนบอก เครื่องโชน
อ่อนผ่อนความใจเขา ปราศจากเง
งอนมารยา

“เครื่อง, พี่ไม่ หยากบอก เครื่อง เลย
แต่ถ้าเป็นคืองบอก เพื่อเครื่องจะได้
ช่วยพี่ออกความคิดบ้างยอกรัก ความ
ที่พี่ได้ ไปขอ ความ กรุณา คือ คุณพ่อ ให้
ท่านดูเรื่องนั้น ท่านรักเครื่องไม่ยอม
ให้พี่แต่งงานกับน้อง และท่านได้บอก
ว่าท่านได้หมั้นหญิงไว้ ให้คนหนึ่งแล้วขอ
อนาคา”

คำพูดของกรเหมือนคนมีเชื่อนหัว
ใจเครื่องให้เป็นแน่ชัด ไปหน้าเครื่อง
เล่าตลอด แต่พยายามย่นยืหน้าให้เป็น
ปกติ

“น้องหวั่นใจมานานแล้ว ว่า ความ
รักของเราจะคงมีอยู่สัก และมันก็
เป็นเช่นนั้นจริงๆ” น้ำเสียงของเครื่อง
ต่ำน้อยๆ หัวใจกำลังว้าวระแวม “กร
ชา, เพราะเครื่องเป็นคน จน หดหู่ กระ
คุณพ่อท่านจึงรังเกียจของ น้องรัก คือ
ว่าน้องไม่คู่ควรกับกรเลย ที่กรรัก
และเอาใจได้น้อง มันเป็นคนอนาคาของ
น้องอย่างที่สุด เครื่องเป็นกา กร เป็น
หงส์ หาคู่ควรกันไหม- -”

“เครื่อง” กรเรียกชื่อและบิตปาก
เครื่องไว้ “หย่าพูดเช่นนั้นเสีย รัก
ความยากดมีฉันไม่ใช่เป็นดังคำคำ
หวั่นพี่ พี่รักเครื่องด้วยหัวใจ- ด้วยรัก
แท้ เครื่องอย่าคิดว่าคำพูดเองให้คำดัง”

“เป็นความจริงเช่นนั้นกระ กร พี่กับ
เครื่องห่างไกลกันราวฟ้ากับดิน ด้วยรัก
พี่ เครื่องเชื่อว่าพี่รักเครื่องจริง ทั้งเครื่อง
รักพี่เท่าชีวิตของน้อง แต่จะทำอย่าง
ไรได้ พี่ไม่คู่ควรกับน้องหรือไม่ยืนค
รับได้เป็นอะไร ของท่าน เพราะรัก
ตระกูลของเครื่องกับกรคนละชั้น ดิม
เครื่องเสียใจและจะ คงแต่งงานเดียวกับ

คุณอนาคา ความ ประสงค์ของพี่บัง
เกิดเกล้า”

จึงมองแววตาของเครื่องด้วยอัน
ถวิล

“เครื่อง พูด เหมือน เครื่องไม่รักพี่”

เป็นคำพูดแฝงด้วยความน้อยใจ

จับมือกรมาแนบแก้ม หยาดน้ำตา
ของเครื่องไหลคลอ

“นอกจากคุณแม่ของเครื่องแล้วก็ไม่
มีสิ่งใดที่เครื่องจะรักเท่าพี่ พระแต่
รักดีที่รักดี ความ เป็นดวงใจของ น้อง
คำพูด- คำสัญญาที่เครื่องให้ พี่ไว้เป็น
คำตอบที่เด็ด หรือจะให้เครื่องตอบ
ด้วยคำพูดว่าสิ่งใดที่รักเครื่องด้วยกร
ไม่เช่นนั้น เครื่องก็จะตามหาพี่ พี่ไม่
น่าตั้งอยู่ในเครื่องเลย”

จับเครื่องด้วยความรักที่หลอหลอม

“พี่เชื่อใจน้องแล้ว เครื่องจำ และ
พี่จะเจตนาอันดีของน้องด้วย แม้ขอ
รัก พี่จะยอมทุกอย่าง ให้คุณพ่อคิด
ขาด ให้ โด่กรตรา หน้า ว่า พี่เป็นคน
ซื่อสัตย์ แต่จะยอมทอดทิ้งเครื่องของ
พี่ไม่ได้ เครื่องจะต้องเป็นพี่รัก เป็น
ดวงใจ และพี่จะรักของพี่ เครื่อง
จำ พูดให้พี่ฟังว่าเครื่องเห็นด้วย ไม่
ต้องการให้พี่จากเครื่องไป”

หยาด น้ำตาไหล วิน ความ พองแค้น
เป็นทาง เครื่องมองเธอด้วยความรัก
และปรานีใจ

“เครื่องรักพี่เทียบเท่าชีวิตของเครื่อง
เครื่องได้บอกพี่แล้วว่าเครื่องเป็นคนจนไม่
คู่ควรกับพี่ แต่กรรักไม่เช่นนั้น จม
บิตนบปลื้มได้บังเกิดขึ้น ทางรักเต็มไป
ด้วยชวากหนาม ความที่กรจะทำตัวเป็น
คนซื่อสัตย์ ต่อคุณพ่อโดยเห็นความรัก
ยังใหญ่กว่าหนองไม่เห็นด้วยเลย เพื่อ
สนองความกตัญญู ต่อหน้าใจใน
ความหวังดีของพี่ บังเกิดเกล้า จึงแต่ง
งานกับอนาคาด้วยเกิด แล้วดิมเครื่องคน
จนเดีย มันไม่ใช่ อนาคา ของเครื่อง
ชรอย ชวากหนาม พี่กับ เครื่อง คงไม่ได้ทำ
(ยังมีต่อ)

สายลวาท

(ต่อจาก หน้า ๕)

ให้คนไข้ ไปรับมาหัด ด้วยตัวคนเราแล้ว ก็ให้เข้าไปกินแกมรดา เพราะเด็กใน อ้วนยังไม่ออกจากอกแม่ ถ้าเขื่อน เราก็กินน้ำจืด - ค่ำเองคนบุตร ทั้ง ทั้งต้องมาให้ เมื่อเข้าไปทางจังหวัด ก็จัดมาให้ โดยทางไปรษณีย์ทุกเดือน ครึ่งหลังที่ผู้คน วิชาได้ รับจากเราซึ่ง ดั่งมาทางไปรษณีย์ ข้ามได้ว่ามาจาก ภูเก็ต แต่มิได้ รับจากอะไรจากเราเลย

เขื่อนนึกเหมือนทุกวันที่ วิชา กับ ลูก ๆ เคยปฏิบัติมาตั้งแต่แรกมา ถึง ที่นี้ ก็จากกันดังไปอยู่หาคนขายหน้าโรงแรม เขื่อน วิชา แยกกายด้วยแต่จะทะเลาะไปร่ง ดั่งต้องอ่อนน้อมคนเล็ก ๆ ล้อม หมอ ก ฟางบอกให้ยี่ ส่วนวิทย และ อดิษณ์ น

ส่วนเด็กชาย และ มีผา รัชต์ กอ พันธ์ คนละคน ---

ด้วยหัวใจที่หมั่นทำหน้าทำตาที่ก่อกวน แลข้างครึ่งนักได้ ดังความดีของมัน อังเป็นประโยชน์ แก่คนผู้เราเหมือนกัน

หนึ่งเหตุ วิชาทำดังปล่อยให้มันเหยิง ไปตามเขื่อน ร่มเหยิงของมัน เท่าที่ มันมีเงรภาพจะนำคนไปได้ ทั้งดีและชั่ว

เราเคยรู้ - ในตอนที่เรา เป็น พุทธ มามะความพยาจร - ชนและก่อกวนปรุ่ง

แดงให้มันดูเราเป็น "คน" ถ้าจะ อดายเปรียบเราทั้งนั้น กับหัวใจวิชา ในขามนแล้ว คงใจน้อย ๆ ของเธอ

ก่อกวน "คน" ซึ่งมี "ไฟ" รัยยัง ระอุ กุ โชนหยา ทั้งมี "ลม" คือความห่วง

โย - วิชาคืออันจะก่อคนค่าคง เพราะ ชั่วของเขื่อน พัดกระพือเพลิงหยา เด่มอ จะคิดทกร ได้เพียงชั่วขณะก็เพียงความ

ดูรทางดั่ง ๆ ทำดังมอง หันหยา เพราะ หวานเท่านั้น เด่มอนหนึ่งเพียง หยา

หนึ่งเท่านั้น แต่จะคิดโทษในการ จากมือที่ได้ รับไปเองในครั้ง นี้ ได้ หย่าง

ไรณนี้ นิดเป่งดัง ที่วิชา ทำดัง นึก

ดั่ง - ร้างดีของคือหยา ในใจ

อา รมณ์เพี้ยน ใน การ นึก ร้าง ดี เหมือนคนจนทนถึงรางวัน ดอด เคอร์

ที่เราขาดถูก ถ้าเรา ร้อง มัน ไว้ ดัง แผ่น

หนึ่งนั้น ถูกทำตายดงเพราะ

"คุณแม่คะ" - "คุณแม่ฮับ" เดียง

ของเล็กในอกของ เธอเรียก หย่าง ตก

ใจ ทำให้วิชาหันมา จ้อง มอง หน้า

ลูก ๆ ทำดังวิ่ง หน้า คืบ มา และ เรียก

หยา เดียงประหลาดกว่า ร่มคาน

"คุณพ่อฮับ" --- ชื้ออะไรกัน วิชา

นึกในใจ --- แต่ ---

ก่อนที่วิชาจะทนดู ร่ม จาก เก้า ย

ฝ่าใบที่กำดังเพี้ยนด้วยใจ นึก มาก กว่า

การอ่านหนังสือ ซึ่งเด่มอนทวง ไว้ เพื่อ

เป็นงานในการพรางความจิงใจ ก็

พอดเรา --- เรา ของเธอทำดังก้าวเรา

มาใกล้ โถงจันเกิน กว่า ที่ จะตั้ง

เปลี่ย - ดั่งหน้าอันเปล่งมา จาก ความ จิง

ใจนั้นทัน เธอตกใจ ปลาดใจ แกม ค

ใจหยา ในใจที่เห็นอาดูรจกดังต้องอัน

เป็นชีวิตจิตใจของเธอ เรา มา ยืน หยา

ใกล้ ไม่เกินกว่า ๓ นิ้ว

"ปล่อยลูก ดั่งนกที่หยา เจียว หรือ

วิชา" เราถามหย่างรำรัง

วิชา ถูก จาก เก้า ย พดางวาง

หนึ่งดั่งเด่มทกลในมือ นั้น ดง บน เก้า ย

แทนคือเธอ "เป็นเดดที่หา คนจะ

ถูกปล่อยให้ ดั่งนกและดั่ง ร่ม ที่ ดั่ง เก้า ย

แกลคนจะสู้ได้ ในเมื่อเราของ เรา ไม่มี

โอภาดเร้นนั้นเลย" วิชา คอบเนือย ๆ

แค่ได้แผ่ความนัยใจไว้ ในคำพูดเหต่า

"ฉันไม่คิดว่าจะพบ คอที่นี้ ฉัน

มาจากภูเก็ต คงใจจะระดมอา รมณ์

เดียก่อนที่จะพบกับเธอถึง อา รมณ์ ของ

ฉัน" เราคอบใจถึงดั่งที่คอบ ร้าง

เขางานเขาการ

"ไม่เห็นมีเรื่องอะไรจะคงพูด

กันอีก ในเมื่อเรา เรา ใจ ถึง ดี แล้ว"

วิชาคอบหย่างแค่น ๆ

"ข้างถิต ฉันหยากพิณคนเพราะ

เห่นอยมานานแล้ว เด่มดั่ง ๆ ก็เห่นอย

พอด้าหรับการเด่มเดื่อ ร่ม ใจ! โรง

เรมกันเถิด ฉันพิณ ที่ หองเดรท ---

เธอเจ้า" เราพูดสั้น ๆ แค่ว่าพูดของ

เราหน้าวิชา คยทำคามเด่มอ ครึ่งนี้

ก็เหมือนกัน เป็นความเคยชินที่วิชา

ก็ ไม่หยา จิงความดังเรา ร่ม ไป บน

โรงแรม โดยไม่รู้ว่า การทำเร้นนั้นเป็น

ไปโดยอะไร

วิชาขามน้ำให้สุดแล้ว ก็ตั้งเจ้า

หน้าให้มา อาหาร เรา มา ให้ ใน หอง

แทนที่จะออกไปรับประ คานที่ หอง อา-

หารเหมือนเช่นเคย

เดียง คางประคอง ร่ม วิชา ร้อง

ดังคนขม คให้เรามาได้ เพราะคาดว่า

คงเป็นเจ้าหน้าทีโรงแรมจะนำอาหาร

มาให้ แต่ --

มีเจ้ามาคืออาดูร เรา แดง กาย

หย่างเร้นร้อย ผมทุกเด่มหัดเร้น

หน้าคาอิม อิบกว่าหน้าทีวิชาเคยเบือน

หัน มีคือเร้นเราเป็นคนทีวิชาเคย เรียก

ว่า "เร้นมา"

"ให้ฉันกิน ร้าง กับ ลูก ๆ และ เธอ

อีกเถิดวิชา" เราขอ ร้อง เมื่อเรา

มานั่งบนเก้าอี้ตัวหนึ่ง

เหมือนกับเขื่อน ลูก ๆ คางดังเรา

หาเราารอกับนัคณ เร กระหนาบ

ร่างเรา ตามโน้มนามณ์ ไม่หยคปาก

เหมือนกับจะถั่งทิมเทงคองใจที่กำดัง

ปอดราวของวิชา หน้าคาคักได้ แค

โหมเดโรวจะดังตำบ กับ กับ โฉน

ก็จิงโหลทั้งออกมาทวิ ที่ ไม่หยาก

ให้ มันชอกมาให้อยหน้าคาคอง

"ไม่ คิมเหต่า ดั่งเด็กน้อย หรือ

อาดูร" วิชาถูกร่มเดินไปที่ กรัง ด้า

หรับเรียกคนไร่

"รอบใจ ฉันเจียมมันแล้ว เมื่อ

ฉันนึกได้ ว่า ฉัน ต้องเดียง ของ รัก

ของฉันไป เพราะ ดัง นั้น" อาดูร

คอบโดยไม่มองหน้าผา คาม

"คือใจเทดทุกค้อย" วิชาคอบ

หย่างจิงใจ "คิม นึก ถิต ฉันจะ

พดอยคิมค้อยเป็นคร้แรกในเรื่อ เพื่อ

ให้ ว่าฉันมีอำนาจอะไรมากกว่าฉัน"

บอชเร้นมาแล้ว วิชาจิงดังดั่ง

แล้ว โดยให้เด่มมาเด็ค และ เด่ม ทง

ดั่งกคิม คิมจันหมคกถั่น

วิชาจำคณแรก ของ การ สมรด์

ได้ ว่า อาหารในคณนั้น มีดังประ

หลาดกว่าทุกมื่อในเรื่อของเธอ เพราะ

เบดกรวด ด้วยมีดังแห่งความในใจ

กระดาก - อา - คิ - อิม ใจ ระคน ใน รด

ของอาหารในงานนั้น ๆ คณนี้เดาก

คูกกัน

รอให้เรา ได้ พุด กัน ดัน ๆ ถึก ด้

เมื่อทั้งต้องได้ดาร์ภาพค่อนกันว่า "สาย

ลวาท" คืออะไรทั้งดั่งนั้น ได้ทำให้

เราต้องเข้าใจ การ เป็น "พ่อ" และ

"แม่" ของมนต์เดื่อ มนต์ คอย จะ

ปดิมคิ หย่างไร คอ กัน ใน การ ให้ อภัย

ในการถ้ายโทษและความเป็นคนที่ยอม

ทุกดั่งทุกหย่างเพื่ออุกรของคน เดื่อ ก็

จะมื่อไรอีกที่คองจะร้องใจค่อนกัน

เด่มนรกไฟบรมนแรก ที่ ดั่ง ใน วัน

นั้นตกถับมาสู่ กรุงเทพพระ มหา นคร ก็

ได้นำรายหยิงค้ หนึ่งถับมา ด้วย อา-

เรณ เบียมเบรมพรอมทั้งเด็กชายที่แบบ

กายหยา ข้างแม่คดอดเดด และ เด็ก

หยิงก็ชมหยา กับ คัก และ ออก พ้อ คดอด

ระยะทางจันถึงบ้าน "คณยาย และ ทง

พ้อและแม่เรียก ลูก ทั้ง ดั่ง ว่า "สาย

ลวาท" เพราะได้ ทำให้ คน ทั้ง ดั่ง ที่

เคยรักกันจน ชาวบ้าน นำ ไป เดื่อง ดื่อ

และคองเด็กร้างกัไปนั้น ถับมา ร่ม

ชีวิตอันเร้นนาคด้วยกัน เป็นมั่งรอน

อันค้คองเก้ค้ำว่า "สายลวาท" ที่รัก

คนทั้งดั่งได้มิให้ พรจากจากกัน อีก.

ตอบท่านผู้อ่าน

(ต่อจากหน้า กตาง)

ม. สุวรรณรงค์

ได้รับ "ถุรของเร้น" ของ ท่าน

แล้ว ด้วยความขอบคุณ การ เร้น

กรรนาเร้นแต่เพียง หน้า เดียว เพื่อ

ดอดกในการเร้นพิมพ์

ท. วงศ์ โกวิท

ได้รับ "ซากระ" ของ ท่าน แล้ว

ขอขอบคุณ เรื่อของ ท่าน ที่ ดัง ไป

นั้น เราเคยได้นำดงในเรื่อกรณจันท์

ฉบับก่อนๆนั้นบ้างแล้ว ท่านคงจะไม่

เห็น จังดคงความนัยใจมายังเราเร้น

นี้ โปรดครอดทวนคอง จะ ได้ พบ

"ซากระ" ถ้ามีเรื่อพินทางคอง

จะคักอ่าน

ถวิธช อินทรพด

เรื่อของ ท่าน ได้ รับแล้วด้วยความ

ขอบคุณ แต่คองรอโทษที่คอบร่าไป

ดัก หนอย "ทาง หนึ่ง ของงาน ดัง

ราช" ก็ ดัง พิจารณาหยา คงจะนำดง

ในเรื่อจัน (มีค่อนหน้า ๑๑)

สวัสดิ์. สบายดีหรือ?

(ต่อจากหน้า ๕)

แต่อะไร? อังเค้นอะไร? ก็นี่ว่า เปน การ พดด้งดำ เรืองหนักดังมาก เพราะ เปนการพดด้งดำชีวิต และ ความผาสุก ที่เคยอ คำว่า "เฮา ผิดเพน ครุ" นั้น จะ นำไปใช้ ใน การ พดด้งดำ ไม่ ได้ การเดิน การออกกำลังกายบางหย่าง ไม่เหมาะสำหรับ คน ส่วนมาก การ พดด้งดำ ต้องคำนึงถึงวัย และ เพศ และ บุคคล การเดินบางหย่างเป็นอุปสรรค ต่อความเจริญเติบโต ฯลฯ ในเรื่อง คนที่ได้รับบาดเจ็บใน ทางนี้ โดย ครอง จึงจะให้ คำแนะนำท่านได้ กรมพด-ด้งดำ ของ เรา มี หยา แลว และ ลาด ให้ ความ ช่วยเหลือ ได้ หย่าง ดี การ พดด้งดำไม่ย่ำ หย่างที่ บาง คน เข้าใจ มหา ประเทศ ที่ จ.รม แลว มี กรม กอง พดด้งดำกันทั้งนั้น ถ้าผู้นำ ของเขา ไม่เห็นด้วยกัน คงไม่มี รัฐบาลใด จะ ไปถึง กับดัดเงินทอง เปน จำ นวน มากๆ ให้ จ่ายบำรุงงานชนชั้นด้อย

ในเรื่อง การ พดด้งดำ นั้น เคยอ อเมริกา คั้นเค้น ถิ่นมาก เพราะเมื่อ มีก่อนของคิดเด็กทหาน พบกันว่า คน อเมริกัน เปนทหานไม่ได้ มาก กว่า ครั้ง บางครั้งร่างกาย ของ ผู้ชาย มี ภาวะเดอ ยิ่งไปกว่า ที่พบใน การกิดทหานไปดง- ความคราวทหานเพียงออก ขอบบง คม ให้ ทักการพดด้งดำในโรงเรียนนั้น มมา ดงแค่หลังสงครามโลกครั้งที่ หนึ่ง เมื่อ ยี่สิบปี มา แลว - แต่ ไม่ได้ เขา ใจ ได้ รับผิดชอบ กัน เคร่งครัด ครุนี้ขอโทษครุ โห้ย ครุโห้ยโทษครุพดด้งดำ และครุสุช วิทยา ครุพดด้งดำ ก็แย่งว่าให้เวลา เขาเพียง ซาทจระ ต้องชั่วโมง แลวยัง ต้องนำเด็กไป แข่งขัน กิดาอีก จะไป ดังคนทั้งเมืองให้ แข่ง แรง หย่างไรได้ ครุพดด้งดำ ก็คน ชันดา ไม่ ไร ผู้ วิเศษ ครุชันดาเดี่ยวอีก ไม่ค่อยจะร่วมมือเลย ฯลฯ การเลี้ยงกันหรือทะเลาะวิวาท ไม่มีประโยชน์แก่ผู้ใด เคยอเขาจึง

ร่วมมือกันเต็มทั้งคนนอกและทางฝ่าย รัฐบาล เมื่อปกติตายถ้าชาวครุโห้ย กดหมายช่วยการพดด้งดำถึงต้องฉบับ รัฐบาลให้คำใช้ จ่ายใน การ ปรัง ษณ ดานคอดดา เคยอณ ถ้า ดงเพิ่ม การ ฝึกฝนการพดด้งดำเพิ่มเวลาและเพิ่มครุ หย่าง ชมก ชเม้น

ชาติเรานั้นได้ ซาบว่า กำลังดังคำด เองและก้าวกันหย่างระมัดระวัง เรา ชาติเรียนจากความผิด ของ ชาติอื่นได้ มาก ในส่วนการพดด้งดำในโรงเรียน ครุเป็นพวกดำคั้นมาก หากมือไม่พาย แลวหยาเอาเท้าไปรำน้า หย่าให้คำ ถัดว่าหาที่ว่าโรงเรียน เปนที่ ทำให้ เด็ก หลั่งโง่ คอพอกเป็นความจึงเป้นชั้น ชาติ เมื่อไม่นาน มา โรงเรียน ถูก ันทว่าเป้นที่ ทำให้ ความ จเจริญเติบโต ของเด็กซึ่งกักทางร่างกายและจิตใจ เป้นที่ ทำให้ กระตุก สั้น หลั่ง ของ เด็กคน เป้นตัว กิดคิดให้ เกิดจิงของเขารือ ไม่ หย่างไรก็ตามเรามาช่วยกันบง กันดีกว่า การสอน ควรให้ เปน ทาง ฝึกนิสัยดี หย่า สอนให้ สบายได้ ได้ หย่าง เดียว ยัง เปน ทาง สุขวิทยา ขนามัย หรือสขด้งดำ การสอนให้ จำได้เท่า นั้นเคยเวลาไรคำ และหนักส่มของเด็กถูก หลวนเราแปล่าๆ ครุสุชวิทยาบางคน มักจะกล่าวให้ เด็กๆฟังว่า ความผาสุก นั้นไม่เกี่ยวข้องกับความมีกำลังและร่างกาย แข็งแรง คนที่พูดเช่นนั้นแสดงให้ เห็น ว่า เหนือ ใน สิ่ง ที่คนไม่ ไร (Stupid) และไม่มีหลักยืนยืน ในชีวิต ของเรา น ร่างกายและจิตใจ แยกกันไม่ได้ เด็กขาด ถ้าจิตใจ ผาสุก ร่าง กาย ก็ ผาสุก ด้วย ถ้าร่างกายได้รับความทุกข์ทรมาน ยังไม่ ปรากฏว่าใครจะผาสุกมีจิตใจ เบิกบาน ยิ่งในยามฉุกเฉินชาติย่อมต้องการ คนแข็งแรงซึ่งชน กว่ำ ปกติ คนงาน ที่มั่งคั่งมากร่างกายแข็งแรง ย่อมมี

ในสถานการนี้คุณเงินเซ็นนี้
จง เชื้อพวง รกบาด
และ ท่าน ผู้ นำ ของ
เรา โดย เคร่ง ครัด

ความคิดดีและเอาตัวใช้ชาติและตัวเอง ได้มากกว่าคนที่อ่อนแอ คน แข็งแรง ย่อมทำงานได้นานอดทนต่อความเหน็ด เหนื่อยได้อย่างน่าชื่นชื่น ใครจะ จะ ไม่อยากเป็นคนแข็งแรงทุกชาติก็ขอความ มีร่างกายแข็งแรงสำคัญที่สุดในชีวิต คง จะเห็นได้จากคำกล่าวในบทกวีของเทม นั้ดัมบทหนึ่งและคนอื่นๆแม้ ในเวลาพบ ประทักทายหรือแนะนำกัน คำแรกก็เคย ออกมาก คือสวัสดิ์ สบายดีหรือ เขียน มาถึงตรงนั้นหย่างจะถามเพื่อนไทยที่ รักรัก ทั้งหลายเหมือนกัน ว่า สวัสดิ์ - สบายดีหรือ.

โลกในรอย สัปดาหฺ น

(ต่อจากหน้า ๕)

จนถึง ในน้ำหน้าทะเลหลวง และได้ แด่นั่งชายฝั่งคิเอปโป เมื่อเวลา ๖.๐๕ น. ของวันที่ ๑๕ เดือนนี้ โดยมีเรือลาดตระ เวณและเรือพิคาต๑๑-๑๕ดำ ก็พุ่งบิน จับได้ อัน เข้มแข็ง ท่าการ พักพิศ คุม- ครองหยา

เบของหลังของกุ่มทหาน พอดแรก น ยังมีหน่วยหนุนพดด้วยน้ำ ดำรอง หยาอีก ๖๓๑ และกองทหานหน่วยหนุน อีก ๖๓๑ เรือชนดง กองบัญชาการ เยอรมันได้ออกคำแถลง พิเศษว่า รั ดักซึ่งโดยกชนบทเป้นด้าเหว็ด ได้ถูก รัยทำลายในททุกๆแห่งในการสู้รบระ- ยะใกล้ และได้ถูกดั้มพ่าย ดง ทดไป รกถึง หุ้มเกราะ ซึ่ง ได้ ถูกนำ มา จาก เรือชนบท และถูกทำลายในเวลาต่อมา นั้น มีจำนวน ๒๕ คน ชาติักกว่า ๕,๕๐๐ คน รวมทั้งนายทหานแคนาดา อีก ๖๐ คน ได้ ตก เปน ชเลย หยา ในเงอม มื่อ เยอรมัน

แถลง การณ์ ของ กองบัญชาการ ทหานเยอรมันได้กล่าวต่อไปว่า ความ เสียหายของเรือดำของชาติักนั้นนับว่า มีหตุยงนัก เรือพิคาต๑๑ดำ เรือ คอรับีโค๑๑ดำ และเรือชนดงอีก ๑๑ดำ

ได้ถูกทำลายดงโดยกะสุนปืนใหญ่ สูง บินเยอรมันยิง เครื่องบิน ชาติัก ร่วง ๗๒ เครื่อง และจมเรือชนดงทหานพิเศ๑๑ ดำกับเรือเร็วอีก ๑๑ดำ ตลอดจนยัง ความเสียหาย ให้แก่ เรือ ลาด กระเวณ หรือเรือพิคาตขนาดใหญ่ ๕๓๑ เรือ ชน ดง ๑๑๑ โดยถูกระเบิดที่ ตกลง มา ถูก หย่างจิง

เยอรมัน

ในระหว่าง รบดปด้าท น กองทัพเยอรมันได้รุกเข้าไปใกล้เมืองสตา- ดิน กราต และ แคว้น บือ นามัน กรชด้น มากชนชก ตลอดจนแคว้นบือ นามัน เทียค ๒๕.๐ ไมล์ ทั้งแต่โค้งแม่น้ำคือนจนถึง ดันเซาคอเคซัส กองทัพเยอรมัน ได้ เพิ่มกำลังพด ตลอดจน และดำมากดัน กองทัพรัสเซีย ถอยหลังไปเรื่อย ๆ เข้าไปหาทางรถไฟสายรชดคอฟ-มาก และแคว้นบือ นามัน กรชด้น ทดณคส เปน นอกจากนี้ กองทัพ เยอรมัน ยังได้ ดันกองทัพรัสเซียถอยหลังเข้าไป อีกในแคว้นเมฆงปายาคิกรัดระ ห่างจาก ไมกอฟ ซึ่งเยอรมันยึดได้แล้ว ๑๗.๐ ไมล์

ตอบท่าน ผ. อาน

(ต่อจาก หน้า ๕๐)

เกษ กเศตรกม จังหวัดตาก จ.ม.ดแต่งความคิดเห็นของท่านได้ รับแล้ว ขอขอบคุณในเจตนา ค้ ร้อง ทาน รัชคิขของท่านกำลังหยา ในการ พิจารณาของกองบรรณาธิการแล้ว ถ้า ไม่ขัดข้อง ก็คงจะปริกษิตตามความประ ดงค์ ของท่านเท่าที่จะพึงทำได้

มาเฮีย นานอบ

หอม กระหอบ กลิ่นดี ไม่มีกลิ่น หอมระบือ ดอจบ นานอบปรุง เจ้าคุณ เปนชุดหนุน หอมระบือ ชันหัดใจ อบ เช็ดหน้าทาวาง ถ้าอาจพิศคว ใครเห็น ทักว่าจำหมาย ชายที่ไทย ทิพย โยสธสถาน สักกพระยาสร

บริษัท สิริกร จำกัด เจ้าของ
 นายมานิต วสุวัต กรรมการ อำนวยการ
 นายกระแสร์ วสุวัต ผู้จัดการ
 ร.ต. ลัมพันธ์ ชื่นระชาณะ บรรณาธิการ และผู้พิมพ์

สำนักงานเลขที่ ๕๕.๖๐ อาคาร ๔ ถนนราชดำเนิน
 พิมพ์ที่โรงพิมพ์ สิริกร สพานอง ๓๖๓
 โทรศัพท์ กองบรรณาธิการ ๒๒๕๒๐
 กองจัดการ ๒๐๒๐๘ ทนบกพิมพ์ ๒๐๓๙๖

ฉบับพิเศษ วันจันทร์ ที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๗ ปีระมัย ๑.ศ. ๑๓๐๕ ราคา ๖ สตางค์

ประมวลภาพการต้อนรับ น.ร. ไทยที่ กลับจากประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อต้นด้าห์ ก่อน

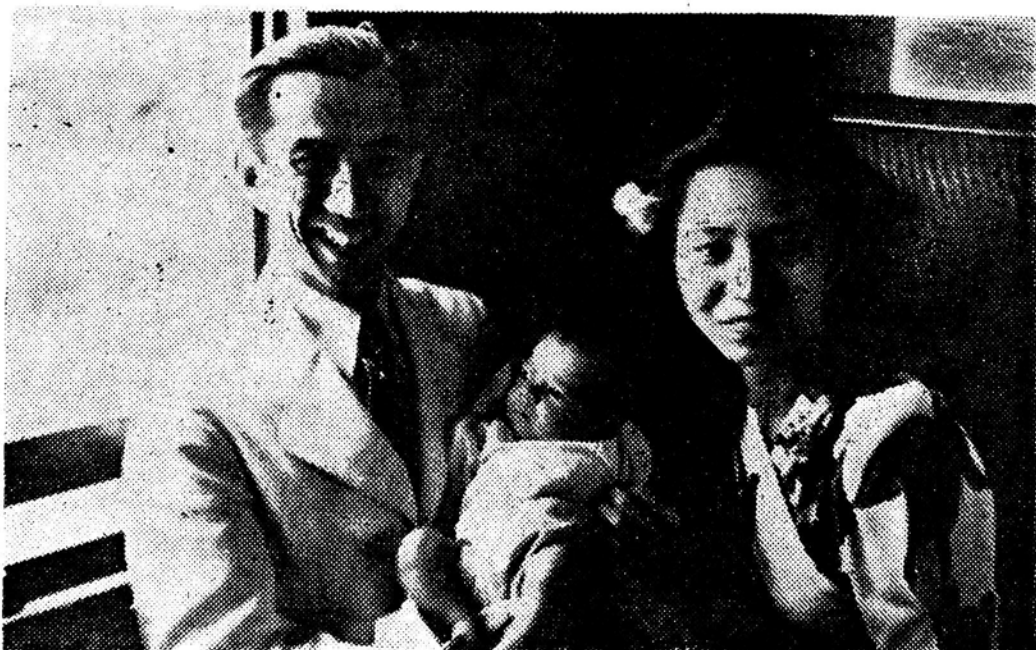

ว่าท.ค. อนันต์ พิบตสงคราม และ น.ศ. จีระวัธ พิบตสงคราม กำลังให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับการเดินทางกลับ
 นะ ทำเนียบสำนักข่าวย เมื่อวันอังคารที่ ๑๔ เดือนนี้ ในการนี้พระท่านผู้นำได้ ให้เกียรติยดเข้าร่วม ในที่ประชุมด้วย

ข้าหลวงประจำจ.ว. นครปทุม และคณะข้าราชการ ประชาชน ในจ.ว.
 นครปทุมมารอต้อนรับคณะ น.ร. ไทย ซึ่ง เดินทาง กลับจากสหรัฐอเมริกา

ประชาชน และชาติมิตรของนักเรียนไทย ซึ่งกลับจากสหรัฐอเมริกา
 ไปรอต้อนรับคณะนักเรียนด้วยความปลื้มปิติทุกคน

หม่อมเจ้าจักรพันธ์ เพ็ญศิริจักรพันธ์ พร้อมด้วยหม่อมวิภา และธิดา ซึ่ง
 ถอดยศในระหว่างเดินทางจากอเมริกามาประเทศไทย

นายกร หนังสือพิมพ์ คงได้ แก่นายกร เดิม

เมื่อวันที่ ๒๔ เดือนนี้ ได้มีการประชุม
 สมัชชาสามัญของสมาชิกรัฐสภาหนังสือ
 พิมพ์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อเลือก
 นายกรัฐมนตรี โดยที่พระบรมวงศเท
 พระองค์เจ้าวรรณไวทยากรวรรมซึ่ง
 ได้รับเลือกเมื่อการประชุมสามัญ ไม่
 สามารถจะรับ ตำแหน่ง ได้ ด้วยเหตุ
 นี้จึงต้องมีการเลือก นายกร สมาคม กัน
 ใหม่

ในการเลือกครั้งนี้ มีผู้เสนอ นาม
 นายบรรณาสถาและนายมานิต วสุวัต
 อเพราะกรนี้ นาย มานิต วสุวัต ได้ มี ผู้
 เสนอว่า นายมานิต วสุวัต ได้ มอบ
 ฉันทะ ให้แจ้งว่า ขอถอน แต่ได้
 มีสมาชิกรายหนึ่ง เมื่อมีผู้เสนอ นาม
 ไปแล้ว ขอให้เลิกไป ตามที่ มี ผู้เสนอ
 ซึ่งผลปรากฏว่า นาย บรรณาสถา
 ได้รับเลือกเป็น นายกร สมาคม หนังสือ
 พิมพ์แห่งประเทศไทย การประชุม
 ได้ เปรินไปโดยเรียบร้อย